

Masia Dauradó

El «Mas Dauradó», hoy también deshabitado, está bastante apartado de nuestra villa hacia el sudoeste de Agramunt.

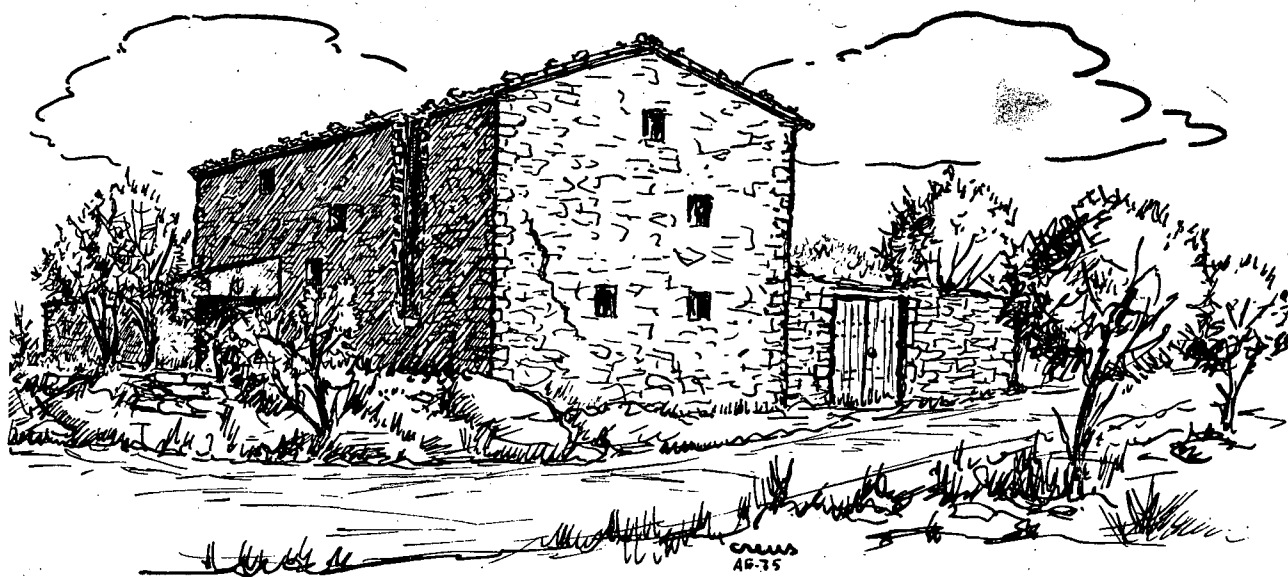
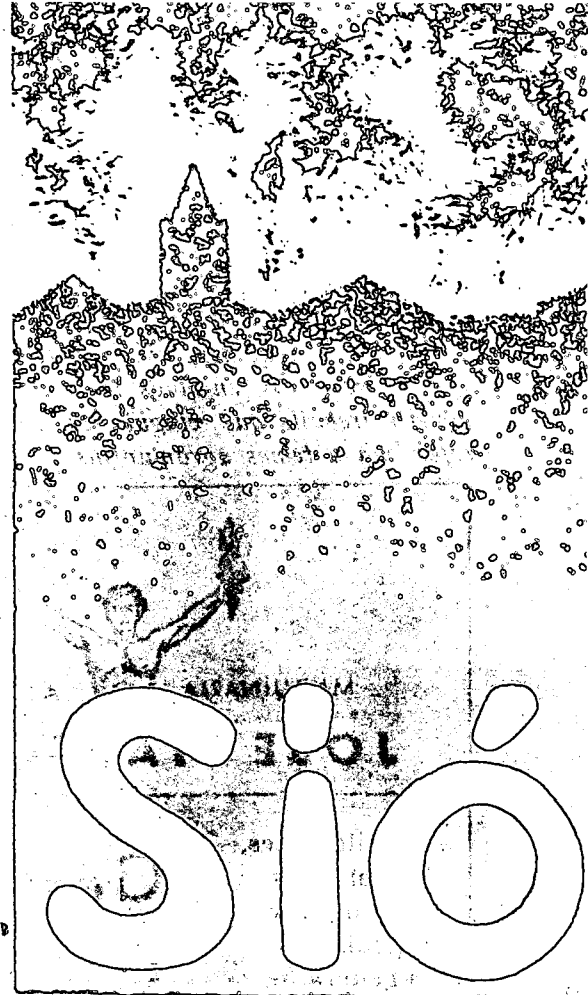
Es una masía que no parece muy antigua, curiosa por sus ventanas todas de pequeña abertura y casi iguales de tamaño y forma que dan a la casa una sensación de mayores dimensiones de las reales.

La única entrada se efectúa por un portal en un patio que cierra totalmente la casa, los cubiertos y corrales, y como continuación de este patio cerrado hay un huerto, hoy sin cultivar, al que se accede por una pequeña puerta desde el patio de la casa, formando todo el conjunto un gran rectángulo en una de cuyas esquinas se levanta la Masía.

En la parte trasera del edificio adosado al mismo, hay un pequeño cobertizo que cubre una piadora de uvas, operación que en su tiempo podía efectuarse sin entrar en el recinto que podríamos decir amurallado.

Al otro lado del camino y cerca de la Masía está una gran balsa, más bien depósito rectangular efectuado todo con grandes bloques de piedra picada que debió abastecer sobradamente a los habitantes del «Dauradó» en la lejana época de plenitud de nuestras masías.

Creus

El lector opina....

Recordem una vegada més als nostres comunicants que els anònims no tenen altre destí que la paperera. Ni que les cartes hagin de publicar-se amb seudònim, la direcció ha de conèixer la identitat del remitent.

També fem avinent que sempre tindran preferència en la publicació, en totes les seccions de la revista, aquells treballs que vinguin escrits a màquina i es refereixin a temes agrarumtins.

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

Tramitaciones,
Automóviles,
Pasaportes y
Expedientes
en genera

**Gestoría
FEIXA**

Zapateria, 1

AGRAMUNT

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Presidente del Ayuntamiento

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerà, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10

Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 120 ptas.

Extranjero 150 ptas.

Número suelto 12 ptas.

Déposito Legal: L. 138-1964

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar
Restaurante

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MESES DE JUNIO Y JULIO

NACIMIENTOS:

Juan Gutierrez Hernández	dia 11 Junio
Marcos Corrales Vicens	> 23 Julio
M.ª Luisa Zambrano Gómez	> 26

MATRIMONIOS:

José M. Roig Baró con	
M. Rosa Domingo Paris	dia 15 Junio
Ramón Joval Torredelot con	
Ramona Josefa Solé Martínez	> 28
José M. Lluch Baró con	
M. Angeles Sarnago Omedes	> 29
José Salguero Martín con	
Sabina Carulla Bech	> 19 Julio
Antonio Rodriguez Ayuza con	
M. Cristina Puig Garriga	> 26

DEFUNCIONES:

Salvador Pijuan Tallavi	63 años	dia 18 Junio
Rosa Ortiz Pons	97	> 14 Julio

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE JUNIO

Dia	litros m.2
1	8
> 7	15'3
> 9	43
> 10	41
> 11	1'3
> 12	2'5
> 13	2
> 14	10
> 15	1'8
> 21	11

Total 135'9 litros m.2

MES DE JULIO

Dia 28 14'8

El Observador: DIOSDADO PONT

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

CHOCOLATES JOLONCH

S'ha posat punt final a la crisi interna de la nostra Corporació Municipal manifestada públicament a l'agost de l'any passat: amb data 19 de juliol el Sr. Josep Maria Inglés ha cessat com alcalde de la vila. A la opinió pública agramuntina la notícia li ha arribat sense estridències, perquè el fet s'ha produït amb la mateixa naturalitat que una fruita es desprèn de l'arbre quan és prou madura. En poblacions com la nostra sembla que un canvi d'alcalde hauria de causar sensació; però les llargues «vacances» que ha disfrutat el senyor Inglés i les circumstàncies que motivaren i acompanyaren l'exedència, han estat suficients per reduir al mínim el previsible impacte popular.

El cessament del senyor Inglés com alcalde es conegué d'una manera oficial en el transcurs de la sessió plenària de l'Ajuntament celebrada públicament el dia 29 de juliol. I el comunicat del Govern Civil que llegí el senyor secretari no va merèixer ni el més lleu comentari dels membres del consistori allí reunits. Tal dia farà un any!

Una despedida, un cessament, un trasllat, són com morir una miqueta i sempre deixen un regust amarg i depriment. Es propi de la condició humana l'horror al buit i a l'absència i solament un esperit mesquí podria trobar gust en la desaparició —en sí mateixa, sense cap altre motiu— d'un determinat personatge. En el nostre cas aquest deix trist i melangiól encara és més accentuat perquè no pot acompanyar-lo l'esperança il·lusionada en un home que, amb plens poders, pugui donar un ritme nou a les coses de la vila. De moment no hi ha substituït i es manté la provisionalitat del càrrec en la persona de l'actual alcalde accidental senyor Vicens.

No sóc qui per passar balanç de la gestió de l'alcalde cessant; però em permeto afirmar que els sis anys que el senyor Inglés ocupà l'alcaldia, com a mínim no foren gens avorrits. I això ja és molt. Al marge dels errors o dels encerts, bellugar-se sempre és positiu.

Ignorem com es resoldrà l'afar alcaldia d'Agramunt; però seria desitjable que la interinitat no es perllongués massa temps. La vila necessita un alcalde en propietat que a més d'administrar bé els interessos comuns, posseeixi imaginació i esperit d'iniciativa per a fer front a les complexes qüestions que tenim pendents. I posats en aquest terreny no estarà de més afegir que mentre l'alcalde no sigui escollit i elegit pel poble, sempre serà incòmode, en major o menor proporció, l'estada al gran i luxós despatx de Ca la Vila. La representativitat no és solament una paraula bonica, és la clau per aconseguir l'adhesió popular imprescindible per tirar endavant un programa vàlid, coherent i efectiu.

ISET

UNS MALS SERVEIS

D'un temps ençà la Telefònica, que tan puntualment cobra els seus rebuts ens ofereix un servei que deixa molt a desitjar. Primer fou el tancament del locutori públic. Després la distribució de la Guia Telefònica, tard i mal feta, i per últim i més important, les avaries contínues que sofreixen les nostres línies. Incomunicació, interferències, etc.

CREU ROJA

Des de fa varies setmanes la Creu Roja local aconpleix el Servei de Carreteres. Els abnegats socorristes es passen tots els dies de festa entre la Gasolinera i l'encreuament de les carreteres de Tàrraga i Cervera.

BARRIS

El dia 5 de juliol els carrers de Sant Joan i Germandat s'uniren per celebrar la festa dels Barris. El dia 2 d'agost el carrer Sió organitzà els seus. Els veïns d'aquest carrer miren cada any de superar-se en actes i originalitat i a fe que, d'una manera o altra, ho aconsegueixen.

NO SEMBLA LA NOSTRA

Per fi s'ha fet quelcom més que «parchear» la carretera que travessa la nostra població. Sembla que ara s'ha arranjat més a consciència i esperem i desitgem que tardin temps a apareixer els clots que des de fa molts anys eren característics en els tres carrers principals de la Vila.

GREUS AVARIES

En la plaça del Pou i per causa, primer d'un camió i després per les obres d'una immobiliària, es produïren dos sèries avaries en la força elèctrica i en els telèfons. Un sector de la població en resultà afectat en molèsties i econòmicament. S'ha fet alguna investigació? S'han buscat responsabilitats?

«SIO» ESTRENA

La redacció de SIO ha instal·lat les seves dependències en les golfes de Ca la Vila. Feia molt de temps que els components de la Redacció estàvem en un pelegrinatge constant per manca de local on reunir-nos. Ara, encara que modest, en tenim un on poder treballar.

FI D'UNA ETAPA

Després de tres mesos d'exedència el senyor Josep Maria Inglés Mortés ha cessat com a Batlle d'Agramunt. Igualment ha cessat com a «Jefe Local del Movimiento» i com a conseqüència del primer com a Director de la nostra revista. Fins a nous nomenaments queda com a Batlle accidental i director de SIO el primer tinent d'alcalde senyor Ricart Vicens Borges i es fa càrrec interinament de la «Jefatura Local del Movimiento» el senyor Anton Alcalà Llop.

CANÍCULA

El mes de juliol ha estat extremadament calorós. Durant molts dies les temperatures màximes han arribat i inclús sobrepassat els 40 graus a l'ombra.

LA COLLITA

La calor abans esmentada i la manca de pluges han ajudat a que la collita es pogués arregar amb tranquil·litat. D'haver plogut les dificultats haurien estat nombroses ja que a conseqüència de les pluges del mes de juny el rebrot, tant del cereal com de la cugula, i l'herba envaïren els sembrats.

Tal com s'exposava en la taula rodona que SIO mantingué amb els pagesos el mes de juny, la collita s'ha quedat en general en la meitat d'una normal. Les despeses i no gran cosa més.

CAMPAMENTS

Més d'un centenar de nenes i nenes de la Vila han anat aquest estiu als campaments instal·lats en diversos llocs de Catalunya. Una trentena foren els que s'inscriviren en el campament organitzat per la nostra Parròquia.

FESTETES

D'any en any la festa de Sant Cristòfol, patró dels xofers, va perdent popularitat. Aquest any foren pocs, poquíssims, els vehicles que anaren als Tres Tombs. Una altra festa que a casa nostra ha mort però que ningú s'atreveix a enterrar.

NOU CONSULTORI

La instal·lació d'un consultori de dentista ha vingut a solucionar un dels problemes que Agramunt tenia plantejats en el que es refereix a la Sanitat. De moment per a molts agramuntins s'haurà acabat el desplaçar-se periòdicament fora vila per solucionar els seus problemes dentals.

MES VIVENDES

Fa onze anys s'aprovaren uns grups de 32 vivendes de l'Obra Sindical del Hogar». Aquests dies la premsa provincial n'ha parlat com a obra de realització immediata. A veure si és veritat.

Segueix a la plana 8

La Coral és notícia

Nou inici de Curs

Després d'un petit parèntesi, degut a les vacances d'estiu, la Coral d'Avui inicià el passat dia 30 de juliol una nova etapa o curs, de cara a preparar les actuacions a realitzar.

També un dels principals motius d'aquest descans ha estat l'absència del nostre director, en Ramon Casals, que, durant tot el mes de juliol, ha assistit com a professor a un Curset Internacional de Cant Coral que cada any té lloc a la ciutat de Burgos, i del qual, segons manifestà arribà gratament impressionat i molt content, ja que els fruits recollits són òptims en tots els aspectes.

Per altra part l'inici del nou curs té un especial i significatiu relleu per la nostra entitat coral que, gràcies al treball silenciós, però ferm i positiu, així com a l'ajuda rebuda per persones que, d'una manera o altra, s'han sentit identificades i vinculades amb la mateixa, han fet possible que aquest curs que ara comencem sigui motiu de satisfacció al poder celebrar el Xè aniversari de la seva fundació, omplint una rama més en la història local.

Així tots els que formem la gran família de La Coral d'Avui, embrenem de nou el camí amb més illusió, més joia i més alegria, perquè esperem de l'any 76 el millor per la nostra Coral. No sempre podem agafar-nos a un comentari d'aquest tipus, en glossa al gran esforç, esperit de sacrifici, dificultats, etc., dels que tantes vegades hem tingut oportunitat de parlar en aquestes planes de SIÓ, sino que també les anècdotes, satisfaccions i altres motivacions són part dels deu anys de vida.

Ara bé, una de les coses que més em criden l'atenció és que hi hagi persones que quan em veuen diuen: «Jaume, i la Coral, què?» «Com i què », responc jo. «Sí home —reliquen— pensava que ja havia plegat». I torno: «Doncs, com pots veure té corda per estona». I és que són molts els que pensen igual, al marge d'al-

tres que encara no li troben el gust a l'art del cant.

Avui per avui podem dir que la nostra Coral gasta bona salut, ja que tots ens fem responsables de què la nostra fa- ca no sigui un lloc per adquirir mals costums i perdre el temps, sinó que a través de la mateixa en puguem treure una personalitat més ferma i formada. Per alguna cosa la música és una de les arts on tothom es pot entendre.

Jaume CUNAT MATA

Els convilatants deseparats

L'altre dia, una grua de la construcció destruï uns fils elèctrics que provocaren un greu transtorn a la nostra vila en deixar un ampli sector sense fluid elèctric: incubadores que es refredaren, refrigeradors que es descongelaren, etc. I en una altra ocasió, un camió destruï la part més important d'una línia telefònica, i un gran sector de poble va quedar incomunicat durant una colla de dies. Els estralls es repeteixen en un grau a vegades irriant. Però ningú es queixa, i si es queixa, aquesta protesta no passa d'un pur lament, ben lluny de demanar responsabilitats als causants dels contratemps que si ens poséssim a valorar les pèrdues ocasionades trobaríem que puguen molts milers de pessetes. Ara bé, ¿per què la gent quan es troba en aquestes circumstàncies no procedeix de manera que els responsables hagin de reemborsar l'import dels danys comesos? Arreu del món la propietat és sagrada, almenys dins la nostra concepció del món. Aleshores, ¿per què aquesta no es defensa degudament? ¿Hi ha temor, hi ha desconfiança en la protesta? Hi ha por? Si certes indústries han quedat una colla d'hores sense treballar, i si alguns pastissers s'han quedat amb els pastissos de la gelerà alterats, i si algun grangista s'ha trobat amb milers de pollets morts, i si algun altre grangista ha vist com els pollets se li refredaven i ha hagut de

distreure moltes pessetes per a guarir-los, etc., etc. és que som rucs? Si algú causa un dany, sigui o no intencionadament, aquest dany s'ha de rescabalar. Si no es fa, si no s'exigeix que es faci, és perquè som nosaltres els primers en no respectar la nostra propietat. ¿Com podem esperar que la respectin els altres? Aleshores, a què lamentar-nos?

VILADOT

**BAR-RESTAURANT
DISCOTECA**
AVDA. DE LERIDA Nº 11 **Monzón (HUESCA)**
TEL 40 01 85

Dirección: RAMON INGLÉS (Crích)

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES
TAPICERIA RECASENS
Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

Salón
Riart

BELLEZA Y ESTETICA
PARA LA MUJER

- MAQUILLAJES
- Depilación a la Cera
- MANICURA

Guimerà, 14 Agramunt

got.
per Josep Ferrer

DE DEURES

A Ton Sirera, gran fotògraf, bon pintor, dentista, pilot d'aviació i amic; el qual ha mort fa pocs dies.

No escoltes?

Escolta.

No mires?

Mira

No estimes?

Estima.

No vius?

Viu.

No vols?

Vulguis.

No pots?

Pot.

No vals?

Vals.

No veus que la mort no existeix?

Que és un fantasma?

Que no és res?

Que tot és vida?

Quan les teves cendres
s'escampin per la terra,
que tu sempre has treballat.

I ajudin a fer

uns grans de blat més grossos...

Viuràs en la terra.

Viuràs en el blat.

Continuaràs realitzant-te.

No enyorem

els temps passats.

No mirem l'ahir,

sinó el demà.

No tirem endarrera,

sinó endavant.

No mirem sols la història.

Fem història avui,

continuem la història

d'aquest país nostre.

Poble de gent forta, dura,
soferta, pacient i esperançada.

Fem història,

igual que la feren ahir altres.

Que com nosaltres

diem que la feren,

demà altres diguin,

-puguin dir de nosaltres-

que també la ferem.

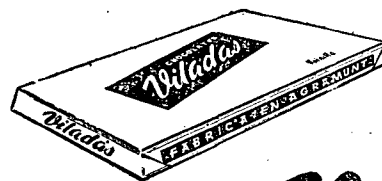
F E M - L A

LLETRA DE COMIAT DEL CIUTADÀ AL BATLLE

Estimat Josep Maria Inglés i Mortés, de renom «Lo Crich»: Durant sis anys has estat la primera autoritat civil de la nostra Vila. Ara, tornes a ser un ciutadà com un altre. De la mateixa manera que en prendre possessió de l'alcaldia et vam reverenciar per la magistratura que tu, des d'aquell moment, impartiries, ara, des del meu anònim batec d'agramuntí, torno a fer-te reverència. Perquè els que heu estat en el poder i heu fet goig de l'autoritat, per sempre més servareu un carisma que, pel ciutadà pla com jo, és una mena de misteri inaccessible. D'ací la litúrgia del gest. L'autoritat civil, sigui qui sigui qui la detenti, és quelcom molt seriós, i quan ella ha tingut una ampla representació humana, encara ho és més. I tu, malgrat el dit que hi havia darrera teu —que tothom coneixia però que gairebé tots havíem oblidat pel teu estil— has estat com he dit moltes vegades un batlle eminentment popular, estrictament democràtic. Perquè rera teu, fent ressò de moltes de les teves falteres, érem molts els qui t'ajudàvem a servir, si més no simbòlicament, el gust, la veu i la vara. Ignoro quin podrà ser el balanç de la teva estada a Ca la Vila. Jo sé, però, que per damunt de tot, hi has deixat una jeia nova, una faïtesia insòlita. Perquè em sembla que ningú com tu ha guarrit el poble de fonts, de roses, de llum i d'aules... No tothom estarà d'acord amb aquesta manera de fer teva. És natural i és necessari. Que avorrit seria que tots penséssim igual! Però així com és necessària aquesta pluralitat, també és necessari que la fantasia arribi, de tant en tant, al poder. Estic fent, en aquests moments, literatura de la millor nissaga. Però tu saps molt bé com en aquest món els polítics i els poetes es complementen, en dir uns el que no saben o no poden dir els altres. Ara, amic, Josp Maria, tornes a ser un convilatà més, un ciutadà pla. Però un ciutadà enriqueit, com pocs, amb una experiència que t'ha fet més savi i, per tant, més home.

Adéu, noi. Sempre, teu.

Guillem

Sí compareu,
elegireu
Viladós

Chocolata **Viladós**

HISTÒRIA

L'home més fort serà aquell que millor sapiga adaptar-se a les circumstàncies i impositions de la vida, tot conservant la seva personalitat.

FERRAN SOLDEVILA

Amb motiu del 5è centenari de la impressió del primer llibre en català (1474-1974), fa uns quants mesos que l'editorial Barcino, de la ciutat Cap i Casal, amb la col·laboració de diverses personalitats i entitats, ha ofert al públic (a l'assequible preu de seixanta pessetes volum) un interessant títol: «Resum d'Història dels Països Catalans», de l'historiador Ferran Soldevila, edició ampliada a cura de Miquel Coll i Alentorn, membre de l'Institut d'Estudis Catalans.

És un volum d'unes dues-cèntes pàgines i té prop de quaranta fotografies i gravats històrics. Intenta i logra perfectament resumir, com diu el seu títol, la història de les terres d'una comunitat de llengua romànica, que tenen una superfície aproximada de setanta-un mil quilòmetres quadrats, habitats actualment per unes nou milions de persones entre el Rosselló, Principat, País Valencià, les Illes Balears, Andorra i una bona franja de terreny de l'est de l'Aragó. Una línia traçada des de Salces a Guàrdamar ens en donarà la idea longitudinal. La ciutat d'Alguer, a l'illa de Sardenya, també ha conservat la parla catalana.

El senyor Coll i Alentorn, ha incorporat al fidedigne text de Ferran Soldevila, els resultats de les investigacions històriques més modernes des de la Prehistòria fins l'any 1932, amb un exigent rigor científic. La finalitat de l'edició és que els habitants d'aquesta comunitat ens coneguem més bé i que tots plegats tinguem, com diu el pròleg del senyor Coll, «la informació més indispensable per a saber qui hem estat i com hem arribat a ésser qui som».

És interessant tenir uns coneixements històrics bàsics, l'adquisició dels quals era per a moltes persones ingrata tasca, normalment els llibres d'història són força gruixuts i atapeïts, ara tenim ocasió d'assolir-los en un senzill i agradable llibre que no es fa «pesat».

Tota persona mitjanament culta no pot desconèixer la història, en aquest sentit, la incúria determinaria un buit cultural ben difícil d'omplir i, evidentment, se'ns notaria en sovintejades ocasions.

La ferrenya personalitat de Ferran Soldevila, l'historiador que es delia a l'ensems, per l'antigor que per la més recent actualitat, hi és ben acusada. Mai cau en fàcils triomfalismes ni tenyeix les fosques nuvolades de color de rosa, però ni en les més negres nits de l'hivern de la història se li apaga la llantiola que dona llum al blanc fitó de l'esperança.

Si diem que són falòrnies, si de la missa no en sabem la meitat —parlant d'història— potser ens formafem un fals miratge capaç de conduir-nos, sense ordre ni concert, des d'actituds coents o ventolaires fins a preveure un esdevenidor gris i estrafalari.

En llaurar la terra s'oreja i Ferran Soldevila, amb criteri assenyat, desenredant la madeixa, sense que se li esmunyeixin dades, ens oreja els temps prehistòrics passant per les diverses invasions antigues, des d'els cimals més reeixits dels temps de la Corona d'Aragó, des del malestruc estimball històric fins a mostrar-nos l'arbre ert i vell d'on, amb força que brolla de la rel reviscolada, en surten unes noves llucades esperançadores de bons auguris.

En definitiva un llibre que és digne de figurar en totes les llars.

P. MORA I GIRIBET

Nosotros y el Paisaje

A lo largo de los años los paisajes han sufrido modificaciones que, dada su extensión en el tiempo, no suscitaban las reacciones a las que asistimos periódicamente. Cabe preguntarse: ¿son estas nuevas reacciones testimonios de una mejoría del gusto? ¿es tal vez nuestra generación más sensible que la de nuestros padres? Hipótesis no comprobada si se tienen en cuenta las agresiones que el mismo público impone al paisaje. ¿No serán estas reacciones semejantes a aquéllas que proliferaron años atrás, como secuela del sacrosanto derecho de la propiedad? Pensemos en el automático proceso de rechazo que provoca cualquier modificación de un paisaje que nos es familiar. No es pues el valor del nuevo elemento introducido el que choca la vista, sino más bien el mero hecho de que nos resulte ajeno.

Es casi un hecho psicológico lo que explique el conservatismo general de nuestra época. El ojo se acostumbra a la arquitectura que se va integrando al medio ambiente. Por ejemplo la Torre Eiffel que durante su construcción se consideró como la «más anticlerical y antiestética» torre, es ahora el más alto y el más conocido símbolo de la capital francesa. Ante

tales errores de juicio, ante la destrucción acelerada de tantos y tantos paisajes de calidad, una nueva ciencia está naciendo: la sitología.

Referente a las modificaciones del paisaje, muchos especialistas han dado una opinión o un criterio basándose sobre todo en su propio y único gusto; de ahí el empírico estado de todos los juicios emitidos sobre este particular y la carencia de bases concretas acerca de la disposición del paisaje. Es este una entidad compuesta de diferentes elementos cuyas relaciones provocan, sea una satisfacción armónica, sea un desagrado, según haya o no equilibrio. Cualquier introducción de un elemento nuevo modifica inevitablemente esta armonía en pro o en contra.

La meta de la sitología va a consistir en determinar las reglas imprescindibles a la conservación de este equilibrio armónico, cuando se efectúa la transformación de un paisaje. Para lograr tal meta, esta incipiente ciencia se propone en primer lugar aislar los elementos constitutivos de un paisaje y descubrir las leyes que rigen sus asociaciones.

Hasta ahora ha sido fácil comprobar que, en muchos lugares, la concepción arquitectónica no tiene en cuenta las relaciones de la estructura con el paisaje circundante, sea este rural o urbano.

El paisaje, por estar compuesto de elementos cuya intensidad luminosa varía, provoca en nuestra retina diferentes excitaciones. Así la silueta es la línea que separa dos elementos de intensidad dispar. De un paisaje mal conjuntado resulta un malestar visual semejante al que experimentamos delante de construcciones no integradas. Por lo contrario, de la unidad, de la armonía, de la homogeneidad de tonos y de dimensiones, resulta un conjunto visual equilibrado. Se rompe este equilibrio visual al añadirse un elemento discordante. Es fácil notar cierto mimetismo entre edificios y paisajes en las antiguas construcciones, por cuyas edificaciones se buscaba siempre materiales homocromos, de perfecto acorde con el paisaje.

Hoy día la disparidad y la ruptura de equilibrio se hacen cada día más frecuentes. Van proliferando a ritmo alarmante unos parajes sin encanto, ya carentes de unidad o de armonía, sea pictórica o arquitectónica. Los más bellos lugares

ven menguar sus atractivos, al romperse sus magníficas perspectivas.

Sobre este particular el madrileño periódico ABC apuntó en su día: «Nuestro redactor gráfico ha sorprendido al pie de la monumental Cruz de los Caídos un edificio en construcción. Se trata de la estación terminal de un tren cremallera que subirá hasta el pie de dicha cruz y cuyo emplazamiento rompe la magnífica y alrosa perspectiva de la Basílica». Y así es desgraciadamente. Por suponer un elemento extraño este edificio, destruye la genial combinación existente entre paisaje y arquitectura.

Que se trate pues de una construcción en un contexto natural o urbano, de un balneario o de un edificio en las inmediaciones de una catedral gótica, las reglas sitológicas darán lugar a una arquitectura equilibrada, en constante complicidad con el paisaje circundante, y a un nuevo estilo.

Hay que pensar en poner fin a esta anárquica construcción, mañana sería tal vez demasiado tarde.

María Teresa CASTELLA SOLDEVILA
Madrid

Els joves d'Agramunt: avorrits?

Sembla que és un fenomen bastant generalitzat el sentir moltes vegades com un jove pot dir: «estic avorrit».

Això ho podem sentir molts dies, tant si són de treball com si són de festa. Doncs, jo no sé què és el que passa, encara que alguna vegada també ho he dit, però he procurat que no em passés gaires vegades però és que n'hi ha que no donen ni un sol pas per a superar aquesta angoixa de voler disfrutar, perquè no ens creguem que disfrutarem més encara que marxem a d'altres llocs, on sabem que hi trobarem el mateix, encara que sigui amb un altre aspecte. Doncs, potser ja és hora de que la joventut es faci a si mateixa, és a dir, que si li agrada una cosa, i ho pot fer, que ho faci, no esperem que ens ho facin els altres com fins ara estem acostumats.

Crec que una de les nostres falles actuals és el no haver pujat amb una responsabilitat, és a dir, que no hem estat prou educats per a poder viure davant una societat, així, jo crec que als joves s'els hauria de començar a responsabilitzar a l'escola, fent-los veure que el dia de demà, estaran vivint dintre d'una societat, encara que sigui un poble, i que aquesta societat tindrà uns problemes, i que ells s'hauran de solucionar. Així, doncs, cap la possibilitat de que si els joves, ja que també formen part d'aquesta societat, haguessin pujat amb un esperit de responsabilitat, potser ara, al veure que no disfrutem la nostra vida, i que sols deixem passar els dies, hores, etc., ens considerariem capaços de responsabilitzar-nos, de que hi ha moments que són per formar-se i els hem d'aprofitar ja que aquests no tornaran i així tothom potser expressaria el que vol fer, podent desenrotllar unes facultats ja siguin físiques, educatives, etc, que potser ara tenim una mica inhibides.

Clar és que és molt difícil el lograr agrupar tot el jovent del poble, però si no ho provem, no podem con-

solidar una sèrie de idees i d'activitats, que ens permetrien el desenrotllar una personalitat més ferma.

També, en vista de la situació actual del jovent em sembla que es podria fer una classificació, encara que molt elemental en tres grups bastant diferenciats.

— Un grup. Fóra aquests joves que disfruten la seva vida, és a dir, s'organitzen les seves activitats trobant-hi una plena satisfacció i realització d'ells mateixos.

— Un altre grup fóra l'extrem oposat, és a dir, aquells que solament tenen els dies de festa per anar a les discoteques sense pensar que hi ha moltes altres coses per a disfrutar. Clar és que en el fons no busquen la música, sinó el sexe, ja que si fos el primer encara fóra bo.

— També podríem fer un altre grup que són un entremig entre els dos primers, és a dir, aquells que van a la discoteca amb el pla de trobar-hi un grup de gent per sentar-se i fer petar la xerrada que pot ser interessant. Aquests s'els pot dir que van a comunicar-se amb els altres.

Clar és que aquesta divisió és molt elemental i poc profunda. Però em sembla que dintre d'aquests grups s'hi pot trobar gran part del jovent.

Així, doncs, crec en la necessitat de que el jovent s'hauria de realitzar a si mateix, cosa que fins ara no ho fan sinó una minoria.

Segons la meva opinió, em sembla que el passar per la joventut sense haver-la sentit vibrar dintre el nostre cos té de ser molt trist, i com que a mi personalment aquest tipus de tristesa no m'agrada, intento, dintre del que puc, viure una joventut amb certa intensitat, ja que suposo que té de ser un dels pilars fonamentals per la resta de la meva vida.

PEPBUR, un jove d'Agramunt

CURSET

Entre els dies 21 de juliol i 24 d'agost i en la piscina de l'Estació Servei Agramunt s'està desenrotllant el ja tradicional Curset de Natació per a infants. Aquest any està patrocinat per la Delegació Provincial d'Esports.

CONFERENCIES

Organitzat per un grup de joves, es celebrà en els locals del Casal Agramuntí, i durant els dies 2, 4 i 8 del mes d'Agost, un cicle de Conferències Col·loqui sobre Sexualitat. A cada acte hi assistiren una setantena de persones, en la majoria joves, que escoltaren amb molt d'interès les paraules dels Drs., un ginecòleg, un sicòleg, i un siquiatra responsables de les conferències.

Degut a l'interès que aquestes conferències han tingut, en el proper número de «SIÓ» el lector hi trobarà més àmplia informació.

SIÓ

ROS ROCA S A

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

Para buen servicio

Funeraria
(Casa Romá)

Rapidez... Economía...

Servicio Oficial único de
EL OCASO, S. A.

Merced, 19 Teléf. 390309
AGRAMUNT

FETS I INTERROGANTS

A pesar de que les coses no es poden arranjar totes en quatre dies, esperem per part del qui li toqui, que s'en vagi fent una mica de cas a aquestes coses que aquí diem i creiem que tenen fàcil solució si es volen arreglar.

● L'estat actual de brutícia i mates d'herba al llarg del riu Sió, al seu pas per Agramunt, no crec que agradi a massa gent, sobretot ara a l'estiu que és el temps quan la gent surt més a passejar; a mi, personalment, em sembla que si es fes una neteja d'una manera regular durant tot l'any, per exemple una vegada cada mes, potser no es trobaria com ara, és a dir, que a pesar de estar sec per causes climatològiques, també està brut i mal cuidat, ja sigui per falta de civisme o bé deixadesa.

● Un altre dels problemes que més història i debats ha portat a la nostra vila és el de la capella, i la veritat és que tal com està ara no pot seguir, i crec que tampoc es pot deixar retrassar més, doncs ja comença ser hora d'optar per alguna solució, ja que malgrat estar ruïnosa, àdhuc es troba al mig de la via pública; no entenem com no va solucionar llavors; què hi farem.

● I parlant de coses que es troben al mig de la via pública ja ens hem acostumat a trobar, a diversos indrets de la vila, alguns pals ja siguin de llum o de telèfon, i crec que es podria avisar al qui li correspongués per començar-los a treure, ja que aquell no és lloc que els correspongui.

● Adhuc hem de fer notar que les comunicacions viàries d'Agramunt amb la resta de pobles s'estan millorant, encara que no massa bé. Així doncs, amb l'obertura del túnel dels Brucs i de l'acabat de l'asfaltament del pis del tram Cervera-Agramunt, s'ha disminuït en uns 15 minuts la distància que ens separa de la capital, però hem de dir que el tram que ens uneix amb Cervera ja comença a presentar deficiències abans de complir-se un any d'haver-se acabat. Actualment s'està produint l'eixamplament de la carretera de Tàrrrega i possiblement, segons es diu, es farà una autovia des de Salou a Andorra, la qual cosa, si fos veritat, la nostra vila, passaria en qüestió de pocs anys a ésser un encreuament d'autovies, ja que llavors es creuaria amb l'eix que anirà de Lleida a Girona. En vista de les coses, sembla que no ens podem queixar; però em sembla que encara no en tenim prou, ja que fa bastants anys ens van dir que es portaria a terme l'asfaltament del camí del Pilar d'Almenara, el qual ens ficaria amb unió directa amb el pla d'Urgell, i encara no s'ha fet.

● Em pregunto què és el que passa al nostre Ajuntament que encara no podem veure onejar la bandera catalana al balcó del mateix, mentre hi ha d'altres pobles de Catalunya on ja hi és, i fins i tot hi ha hagut entitats de la vila que l'han posada.

OBSERVADOR (jove d'Agramunt)
J. ESTEVE

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

Calle Piedad, 25 Teléfono 21
BOSOST (Valle de Arán)

**FERIA DE SAN MIGUEL | LERIDA | 1975 |
AGRICOLA Y NACIONAL FRUTERA | 20-29 SEPT.**

FRUTA

MAQUINARIA

GANADERIA

Encontrará múltiples soluciones para sus problemas agrarios
en el Certamen Agrícola Anual más importante de España

IMAGEN 4 LERIDA RECORD

Rememorant la Campanya d'Àfrica

(Acabament)

DIFÍCIL RECONQUESTA DE LA GRAN MUNTANYA DE TIZZI-ASSA

Des de Dar-Drius a Tafersit era una esplanada de 80 quilòmetres i al damunt la gran serra de Tizzi-Assa, podent-se dominar el mar i Alhucemas. Pernoctàrem quasi un mes en aquest campament de Dar-Drius, on s'hi podien comptar més de quaranta mil homes, i fins a les últimes ordres per al gran atac a Tizzi-Assa. Un dia el nostre tinent coronel ens féu fer un passeig militar i fins quasi a les portes d'Annual. Aquest tristament cèlebre poblat és una vall molt estreta i forma a cada costat muntanya i a baix la carretera, essent la defensa pròpia natural. Els moros ens veieren de dos quilòmetres lluny i la corrida que ens donaren fou desesperada, ja que eren a cents els que baixaren d'aquelles dues muntanyes. No tiraren ni un sol tret i volien copar tot el batalló. Usaren aquesta tàctica perquè prop d'Annual tenien empresonat al general Navarro i a tota la seva columna de forces. Retrocedírem a «paso ligero» i en guerrilles i arribàrem altra volta a Dar-Drius. Uns soldats d'aquelles guerrilles trobaren el faixí vermell del general Silvestre, assassinat en aquell desastre d'Annual.

Des de Dar-Drius ens destacàrem a Tafersit juntament amb el batalló de Navarra. Aquest gran campament estava ocupat per altres batallons, ja per la gran escomesa a l'últim reducte de Tizzi-Assa.

En aquella gran mutanya hi havia emplaçades dues bateries d'artilleria i disparaven a baix a Tafersit, la gran sort teníem que no sabien graduar les espoletes d'aquells obusos, del contrari ens haurien fregit.

Abans d'arribar a Tafersit hi ha Tistutin, hi entràrem i poguérem veure sis tendes de campanya tancades, alçàrem les cordes de les portes de lona i estirats a tot el voltant de cada tenda hi havia 21 soldats morts. Arribà un tren petit de carrils estrets que venia de Melilla i carregàrem equells 126 fills de mare.

UNA ESTRATAGEMA CRIMINAL DEL CABECILLA ABD-EL-KRIM

L'alt comissari, don Frederic Berenguer i tot el seu Estat Major havien de passar amb els seus cotxes en direcció a Tafersit per ordenar la difícil reconquesta de Tizzi-Assa. L'espio-

natge del cabecilla va poder assabentar-se de l'hora que tenien de passar i la nit abans obriren la carretera fent una vall d'un metre d'ample; posaren unes barretes travesseres, després unes rames molt espesses i roba per tota la llargada d'aquella sèquia, a continuació taparen aquella criminal empresa, emperò amb terra seca que ningú podia sospitar que aquella pensada poda ésser el cementiri de tot l'Estat Major de Melilla.

El nostre batalló aquella mateixa matinada sortí ja en direcció a Tafersit i Déu volgué que fóssim nosaltres els primers de travessar aquella carretera, una mitja hora abans de passar el cotxe de l'Alt Comissari. Els primers d'enfonsar-se en aquell vall foren els cavalls de les nostres companyies, amb els capitans que hi muntaven al seu damunt. Al cap de poca estona, com he dit abans, arribà el general Frederic Berenguer i tot el seu séquit d'Estat Major, quedant estupefactes i gelats.

Uns dies abans de l'ofensiva de Tizzi-Assa hi va haver un canvi de presoners i moneda de plata. Així que Abd-el-Krim posà per condició al Govern de Madrid, per mediació de la Creu Roja Internacional, al retorn del general Navarro amb els mil soldats presoners, el lliurament de la quantitat de sis milions de pesetes en plata.

La gran escomesa a aquella última muntanya es desencadenà amb la Legió al davant, grans concentracions de batallons al darrera d'aquells valents, i batallons portant combois. Un d'aquests era el batalló de Navarra que tingué 40 baixes (era el 5 de juny del 1922). Les columnes amb els batallons delmats arribaren a sang i a foc a la gran mutanya de Tizzi-Assa. Les forces d'Abd-el-Krim hagueren de retirar-se amb barcasses a dins de la mar i al cabecilla el feren presoner els francesos.

Per sort quan érem a baix a Tafersit sortí un decret del Govern disposant que tots els que portàvem el tercer any de servei fóssim repatriats a la península. I aquí acaba la meua campanya del desastre d'Annual.

L'any 1923 féu un pacte el general Primo de Rivera amb el govern francès i així s'acabà aquell cementiri de la joventut espanyola.

SILVESTRE BONET

Exclusivitats * Draperia anglesa i francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Avda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

FIBAL

Sastreria y Confecciones para Caballero y Niño

Plaza del Pozo, 14

Teléfono 39 07 36

AGRAMUNT

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPELADOS - MOQUETAS - CORTINAJES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Teléfono 39 02 08

UNA MICA DE MUSICA

Davant un paisatge meravellós de veus menudes que a diari passen per les meves mans, no puc menys d'expressar-me pensant en un món que podria ser meravellós si donéssim la deguda importància a les petites coses ben fetes, encarades cap a una cultura, un país i una humanitat.

Com a introducció tinc de parlar d'educació i tenint en compte que educar vol dir «fer persones», sense dubte puc afirmar que el cant educa. Però, què educa? Quins aspectes de la personalitat?

Sentit de la disciplina. El nen aprèn a escoltar i a cantar quan se li indica, no quan ell vol.

La alegria. El nen quan canta es sent feliç. Es un membre actiu i això li dóna golg.

La germanat. El cant té la facultat d'unir i agermanar.

Sentit de la responsabilitat. El seu esforç personal és important pel conjunt. Si ell no s'esforça, la cançó no surt tan perfecte.

Ganes de superació. Els nens són molt exigents. Volen cants difícils i que surtin bé.

Aprenen a estimar la bellesa.

A més d'aquests valors en trobaríem d'altres com:

Desenvolupa el sentit de l'equilibri.

Educa el ritme musical i vital.

Educa el llenguatge.

Canalitza la imaginació.

Pot ser una cura en contra de la timidesa.

Tot aquest llenguatge s'ha d'aprendre de petit. És la única forma d'arribar a lograr una comunicació i expressió completes.

Els antics ja ho sabien. Els grecs ensenyaven als nens a cantar col·lectivament; perquè deien, assegura Plató, que «el que no sap tenir un lloc en un cor, no està veritablement educat».

MONTSERRAT COTS

EL LLORO

Per a infants

Al parlar del mussol en el meu escrit anterior, em vingué a l'esment una rondalla de Mn. Jacint Verdaguer que el meu pare, excel·lent mestre d'escola, dels que ja no en queden, ens havia explicat alguna vegada i que si mal no recordo, deia així:

Una vegada eren dos companys d'un poble molt arreconat dels Pirineus. Un d'ells se n'anà a fer fortuna a Amèrica, i en partir-se de l'altre li digué:

—Què vols que et porti?

Aquest, havent sentit parlar dels lloros i ponderar els seus parlaments, li digué:

—Porta'm un lloro.

Tornà al cap d'alguns anys, i en ésser a Barcelona es recordà que no havia pensat en la promesa feta al seu company. Cercà un lloro i no en trobà cap, i es digué a sí mateix: «Ton company no ha vist cap lloro. Tant se valdria enviar-li un mussol».

Dit i fet, se'n va a la fira dels ocells, compra un mussol i l'hi envia.

Al cap de temps anà al seu poble, i el seu company li digué que havia rebut el lloro, i ell, no sabent què respondre de moment, li digué, tot travat de llengua:

—Bé, i parla?

—De parlar no ho fa encara —respongué el seu company— però, així que sent parlar, escolta i s'hi fixa molt.

P. RIBO I MOLES

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE
(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y artificiales

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los asegurados a

EL OCASO, S. A.

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN
POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Julio, adoptaron los siguientes acuerdos:

CESE SR. ALCALDE. Dáse cuenta del escrito del Gobierno Civil de la Provincia por el que se dispone el cese del Sr. Alcalde D. José M.ª Inglés Mortés, debiendo asumir accidentalmente dicha función el Primer Teniente de Alcalde. D. Ricardo Vicens Borges.

CONTRATACION OBRAS PAVIMENTACION PLAZA Y CALLES ADYACENTES.

En virtud del acuerdo adoptado el dos de Junio último, dar cuenta del contrato formalizado entre el Sr. Alcalde y D. Modesto Puigpinós, para la ejecución, por concierto directo de las obras de pavimentación de la Plaza y calles adyacentes.

CUENTA ADMINISTRACION DEL PATRIMONIO.

Aprobar la Cuenta de la Administración del Patrimonio del ejercicio de 1.974, con carácter definitivo.

CUENTA GENERAL DEL PRESUPUESTO.

Aprobar la Cuenta General del Presupuesto Ordinario del ejercicio de 1974, provisionalmente.

LICENCIAS DE OBRAS.

A D. Pedro Boncompte Molins, levantar pared medianera casa calle Sió.

A D. Antonio Guixé Torres, levantar dos metros fachada casa Arrabal de Puigvert, 46

A D. Jaime Pintó Batalla, construir un cubierto en calle Arrabal de Puigvert, s/n

A D. Juan Llenas Rafols, obras interiores en casa calle Vilavella 22.

A D. Salvador Martí Escudé, construcción de un cubierto en Extramuros Matadero.

A D. Alejandro Omedes Gilabert, construcción de una Vivienda de Renta Limitada en Arrabal de San Francisco.

A D.ª Nieves Carné Guau, obras interiores en piso 3.º de la casa en Plaza Generalísimo.

A D. José M.ª Jolonch Trepas, reconstrucción diez metros valla en Extramuros Santa Esperanza.

A D. Miguel Solé Buireu, arreglo acera Av. Agustín Ros.
A D. Francisco Mases Piera, pintar fachada y conectar canaleras a la red general, en Arrabal de Puigvert.

A D. Ramón Cases Escudé, conectar canaleras casa calle Arrabal de Puigvert.

A Caja de Crédito para la Vivienda, obras interiores en Avda. J. Mestres, 7

A D. Antonio Guasch Poch, obras interiores en un piso de la Calle San Juan, 40

A D. Juan Cufiàt Añé, obras interiores en casa sita en Calle Sió, 18

A D.ª Montserrat Ribera Valls, obras interiores en Avda. Jaime Mestres, n.º 8

A D. Leoncio Martín González, ampliar puerta casa calle Congregación, 3.

INSTALACION ROTULO.

A D. Juan Torné Cucurull un letrero luminoso en calle Circunvalación.

TENDIDO CABLE ELECTRICO.

Autorizar a FECSA el tendido de un cable subterráneo a baja tensión por las calles Ramón Soldevila y Avda. A. Ros.

DEPOSITO AGUA ALMENARA.

Transferir a dicho Barrio la subvención del Estado por importe de 54.635 pesetas, para la terminación depósito.

TOMAS DE AGUA.

A D. Tomás Figuera Bonet, en Arrabal de Puigvert, D. Jesús Sarnago Soria, D. Juan A. Jubete Canseco, D. Jaime Ripoll Mateu, D. Pedro Morell Coronas, D. Ramón Sera Castellá, D. José Martí Bonastre y D. Marcial Rovira Vilalta, en la Urbanización «Verge del Socós».

VENTA TERRENO CEMENTERIO.

A D.ª Montserrat Valls Gasset. venta de dos metros cuadrados de superficie.

PADRONES ARBITRIOS.

Fueron aprobados los Padrones de exacciones municipales para el actual ejercicio.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se aprobaron varias por un importe total de 1.061.228 pesetas.

LIQUIDACION GESTORIA.

Aprobar la liquidación presentada por Gestoría Vilá correspondiente al segundo trimestre año actual.

— Pues... verá señora, es que ahora todos los vestidos de boda los hacen de color, porque el blanco es el símbolo de la pureza.

¡ATENCIÓN SEÑORA!

Guarde limpia su ropa, es mejor y está preparada para cuando la necesite.

Es un consejo de

Tintorería

salas

Sió, 29

AGRAMUNT